

Kristaus kūno ugdymas

***Pagrindinės eilutės: „Jis vieniems davė apaštalus, kitiems – pranašus, kitiems – evangelistus, kitiems – ganytojus ir mokytojus, kad šventieji būtų tobulinami, kad būtų atliekamas tarnavimo darbas, kad būtų ugdomas Kristaus kūnas.“
Efeziečiams 4:11,12***

***Pasirinktos Šventojo Rašto ištraukos:
Efeziečiams 4:11-16***

Šio skyriaus pradžioje Paulius ragina tikinčiuosius „gyventi gyvenimą, vertą jūsų pašaukimo“ (Efeziečiams 4:1). Tai reiškia atsivertimą į krikščionybę. Tikro krikščionio pašaukimas yra daugiau nei įprastas užsiėmimas. Jis apima tikėjimo, meilės, atleidimo, tarnystės, aukojimo ir vienybės vertybių priėmimą ir demonstravimą visose gyvenimo srityse.

„Stenkitės išlaikyti Dvasios vienybę taikos ryšiu. Yra vienas kūnas ir viena Dvasia, kaip ir jūs esate pašaukti vienoje vilties pašaukime; vienas Viešpats, viena tikėjimas, vienas krikštas, vienas Dievas ir visų Tėvas, kuris yra virš visų, per visus ir jumyse visus“ (3–6 eilutės). (3–6 eilutės). Šios eilutės pabrėžia, kad tarp atsidadusių krikščionių neturėtų būti sektantiškumo dvasios. Visi jie pripažins Kristų savo vadovu ir amžinąjį Tėvą – Kūrėju arba Pirminiu

Priežastimi. Todėl tris vienodų dievų trejybės idėja prieštarauja Šventajam Raštui.

Po to, kai Kristus pakilo į dangų, Šventoji Dvasia nusileido ant ankstyvosios Bažnyčios per Sekminių dieną. (Apaštalų darbai 1:1-4,9-14; 2:1-4). Tuo metu įvairios dovanos buvo suteiktos Mokytojo pasekėjams, ypač apaštalams, kurie buvo dieviškai įkvėpti Dievo atstovai. Tai, ko jie mokė ir rašė, buvo skirta vadovauti pašvęstiems tikintiesiems per jų žemišąją kelionę. Efeziečiams 4:7-10

Mūsų pagrindiniai eilutės apibūdina dvasinio vadovavimo pareigas, kurias Viešpats nustatė, kad Evangelijos amžiaus šventieji būtų pasirengę tarnystei, kaip Dievas buvo nusprendęs. Paulius sako, kad ši tarnystė buvo skirta „Kristaus kūno ugdymui [arba stiprinimui]“. Daugelis vertina privilegiją atsakyti į kvietimą tapti bendrais Kristaus paveldėtojais jo ateinančioje karalystėje dėl savo pašventimo ir dvasinio gimimo. Šiuo metu tokie krikščionys renkasi susirinkimuose, suvažiavimuose, bendravime, užsiima asmeniniu studijavimu ir malda, stengdamiesi ištikimai vykdyti savo aukos sandorą.

Koks didelis palaiminimas mums, kad gavome didžią privilegiją pašvęsti savo gyvenimus dabar, šiuo „priimtiniu laiku“ (2 Korintiečiams 6:2). Tai yra neįmanoma apibūdinti galimybė. Turėtume būti labai nuolankūs, pripažindami tokią išaukštintą perspektyvą, kurios patys niekada nebūtume galėję siekti.

Šiais „paskutiniais laikais“ mes galime apmąstyti nuostabų palikimą, kurį gavome, sužinoję ir įvertinę „dabartinę tiesą“ (2 Petro 1:12, 13). Daugybė

mokymų, kuriuos priėmė mūsų „“ bendruomenės nariai, atspindi Dangiškojo Tėvo nuostatų charakterį. Tačiau turime prisiminti, kad galutinis tikslas, dėl kurio gavome tokį supratimą, nėra tik suteikti mums intelektualinių žinių apie Dievo planą. Be to, jis padeda mums transformavimo procese, kad per Šventosios Dvasios šventinančią įtaką galėtume ugdyti Kristaus charakterį ir siekti „Kristaus kūno ugdymo“.

Būkime labai uolūs šiais klausimais, kad mūsų pašaukimas ir išrinkimas būtų tikri. Jei būsime ištikimi, galiausiai dalyvausime darbe, kuriuo žmonija bus susitaikyta su Dangiškuoju Tėvu, kai ji bus atkurta iki tobulumo, kuris buvo prarastas Edeno sode. 2 Petro 1:10, 11